

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו ריישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

5:15 * פלג המנחה עש"ק - Monsey, NY)

הדלקת נרות לשבת - 6:09

זמן קריאת שמע/המ"א - 9:16

זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:52

סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:49

שקיעת החמה שבת קודש - 6:26

מוצש"ק צאת הכוכבים - 7:16

צאה"כ / לרבעו תם - 7:38

ימי שמדליק מוקדם אין לאחד מזמן עצם קבלת השבת (מש"אמר "בואי כלה")

תורה תבלין

A Torah Taolin Publication

34 Mariner Way Monsey NY 10952

NOW AVAILABLE ONLINE AT

WWW.TORAH TAVLIN.ORG

TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS EMAIL WEEKLY

שבת קודש פרשת וילך / שבת שובה – ו' תשרי תשע"ז

Shabbos Shuva Parshas Vayelech - October 8, 2016

מאוצרותיו של המגיד

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבעוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק

וידבר ה' אל משה בעצם היום הזה לאמר (לב- מה) - הכל בידי שמים

א ברש"י בשלשה מקומות נאמר בעצם היום הזה, נאמר בנח (בראשית ז, יג) בעצם היום הזה בא נח וגו', במדאית אורו של יום, לפי שהיו בני דורו אומרים, בכך וכך אם אני מרגישין בו, אין אני מניחין אותו ליכנס בתניבה, ולא עוד, אלא אני נוטלין כשליין וקדרדומות ומבקעין את התיבה, אמר הקדוש ברוך הוא הריני מכניסו בחצי היום, וכל מי שיש בידו כח למחות יבא וימחה, במצרים נאמר (שמות יב, נא) בעצם היום הזה הוציא ה', לפי שהיו מצרים אומרים, בכך וכך אם אני מרגישין בהם, אין אני מניחים אותם לצאת, ולא עוד אלא אני נוטלין סיפיות וכלי יצין והורגין בהם, אמר הקדוש ברוך הוא הריני מוציאן בחצי היום, וכל מי שיש בו כח למחות יבא וימחה, אף כאן במיתתו של משה נאמר בעצם היום הזה, לפי שהיו ישראל אומרים בכך וכך אם אני מרגישין בו, אין אני מניחין אותו, אדם שהוציאנו ממצרים, וקרע לנו את הים, והוריד לנו את המן, והגיו לנו את השליו, והעלה לנו את הבאר, ונתן לנו את התורה, אין אני מניחין אותה, אמר הקדוש ברוך הוא הריני מכניסו בחצי היום וכו', עכ"ל.

מדברי רש"י אלו, למידים אנו, כי רצתה התורה לדמו כאן, כי הכל בידי שמים, שהם פעולה אינה בידי האדם כלל, ואין ביכולת שום בריה לעכב על ידו ית' מלעשות את אשר עלה במחשבתו, ואף אם כל בני העולם ידעו ח"ו בהנהגה אחרת, לא יעלה הדבר בידם, כי מי יאמר לך מה תפעל, ודבר זה הוא מ"ג עיקרי האמונה, להאמין שהקב"ה הוא מנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עושה ויועשה ויעשה לכל המעשים, ודבר זה חייב כל אחד להחדיר עמוק עמוק בפנימיות לבו, ועליו לדעת כי כל צרכיו אינם תלויים כי אם ברצון הש"ת, וכשרואה שמונותני הם מצומצמים ח"ו, יבין כי לו לבדו ית' ראוי להתפלל, ולבקש על צרכיו, ולא יהיה להוט אחר רבוי ההשתדלות, כי כאמור אין הדברים תלויים אלא ברצון הש"ת, וכשרוצה הש"ת להשפיע לאדם שפע, אין הוא זקוק לסיבות טבעיים, וכשרואה הש"ת שרבי השפע לזה האדם אינה לטובתו, לא יועיל רבוי ההשתדלות במאומה לשנות את רצונו ית', וגם מעט ההשתדלות שאדם עושה לצורך פרנסתו, מוטל עליו לדעת, כי הקב"ה הוא זה שהכניס במוחו זה הרעיון במוחו לעשות השתדלות זו, וזו, מאוד שווה רצון הש"ת שיקבל פרנסתו ע"י סיבות טבעיים, אך בזה יהיה בטוח שמאחר שעשה את מעט ההשתדלות שוב אין הוא צריך לדרבות בעוד שתדלנות, כי אף אם הש"ת רוצה להשפיע עליו דרך סיבות טבעיים, הרי כבר עושה הוא מעט ההשתדלות, והיא כעין צינור טבעי להמשך דרכו כל השפעתו, ואין צורך בעוד השתדלות.

ומכוח אמונה זו ידע גם האדם כי אף אם אינו רואה ברכה בעמלו, ופרנסתו מצומצמת, הרי זה לטובתו, שרדי מאוד והדבר תלוי ברצון הברא ברוך הוא, ודרי מאתו ית' לא תצא דרעות ח"ו, אם כן ודאי שהכל הוא לטובתו, ואף שאין הוא רואה לגנר ענינו את הטוב שימשך על ידי זה, מכל מקום האמונה האיתנה היא אשר תתמוך בו לכל יפול ליד עציבות ומרה שחורה ח"ו, כי מאמין הוא שאילו היה רואה את הסיבה שמתחתה נבצר מאתו לקבל הטובה, ודאי היה מרוצה מזה, אלא שהוא נסיונו בימי חייו, שעליו לקבל הדברים באמונה, אף שאין הוא יודע על מה ולמה עשה ה' ככה.

מאת הרב שלום פשר שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה וגו' (לא-י) - ביאור כוונת המילים 'ואנכי הסתר אסתיר פני'

כתב בליקוטי מוהר"ן (מנסלב, מהדורא קמא סימן נ"ו אות ג' ד"ה כי

יש שתי הסתרות וכו'), ש"ש שתי הסתרות, וכשהשם יתברך נסתר בהסתרה אחת, גם כן קשה מאוד למצאו, אך אף על פי כן, כשהוא נסתר בהסתרה אחת, אפשר ליגע ולתתור עד שימצא אותו יתברך, מאחר שיודע שהש"ת נסתר ממנו, אבל כשהש"ת נסתר בהסתרה תוך הסתרה, דהיינו, שההסתרה בעצמה נסתרת ממנו, דהיינו, שאינו יודע כלל שהש"ת נסתר ממנו, אזי אי אפשר כלל למצוא אותו, מאחר שאינו יודע כלל מהש"ת, וזה בחינת 'אזנכי הסתר אסתיר פני', דהיינו, שאסתיר את ההסתרה, שלא ידעו כלל שהש"ת נסתר, ואזי בוודאי אינו יכול למצוא אותו יתברך, מאחר שאינו יודע כלל שצריך לבקש אותו יתברך, כי אינו יודע כלל שהש"ת נסתר ממנו, כי ההסתרה בעצמה נסתרת כנ"ל.

אבל באמת, שאפ' בכל ההסתרות ואפילו בההסתרה שבתוך הסתרה, בוודאי גם שם מלוכש הש"ת, כי בוודאי אין שום דבר שלא יהיה בו חיות הש"ת, כי בלעדי חיותו לא היה לו קיום כלל, וע"כ בוודאי, שבכל הדברים ובכל המעשים ובכל המחשבות, מלוכש שם הש"ת כביכול, ואפילו אם ח"ו עושין דבר עבירה, שהוא שלא כרצון הש"ת, עם כל זה, בוודאי יש שם חיות הש"ת, אך שהוא בהעלם ובצמצום גדול, והתורה היא החיות של כל דבר, ונמצא, שבכל הדברים, ובכל המחשבות, אפילו במחשבה דיבור ומעשה של עבירה חס ושלום, יש שם גם כן התלבשות התורה, אך שהוא בהעלם ובצמצום גדול, בבחינת הסתרות.

כי 'עבר ושנה, נעשה לו כהיתר', כמ"ש ר"ל (יומא פ"ג), דהיינו, שעי' העבירות הוא מופך דברי אלקים חיים, ועושה צירופים אחרים בתורה, עד שנעשה מאיסור היתר, וכמ"ש 'הוי האומרים לדע טוב ולטוב רע וגו', ונמצא שאפילו בתוך העבירות מלוכש שם חיות השם יתברך, דהיינו, אותיות התורה, רק שהוא בהעלם, דהיינו, שמחמת העבירות, הפך הצירופים של התורה, עד שנעשה מאיסור היתר כנ"ל, ש'עבר ושנה נעשה לו כהיתר', וזה בחינת הסתרה אחת וכו', כיון שעכ"פ יודע שנעשה לו כהיתר וכו', ואפשר לו להשיב אל לבו וכו' את מה שנפל והגיע לבחינת 'נעשה לו כהיתר', ויבשך ויחתור עד שיצא מזה, מאוד שעכ"פ יודע מזה שנעשה לו כהיתר.

אולם וכו', אם גם אינו יודע כלל שנהפך אצלו האיסור להיתר, אלא שכל הדברים הרעים דומים לו למישור גמור חס ושלום, וזאת כאשר שאחר שעבר ושנה עושה יותר עבירות ח"ו וכו', זה בחינת הסתרה שבתוך הסתרה, שההסתרה בעצמה נסתרת כנ"ל, ובאמת, שגם בהסתרה שבתוך הסתרה, מלוכש הש"ת, דהיינו אותיות התורה, כי בלעדי אין חיות לשום דבר כנ"ל, ורק, שעל ידי ריבוי העבירות הפך דברי אלוקים חיים לגמרי, עד שנהפך אצלו מ'מחמות התורה' ל'פתיות', עד שאינו יודע כלל אפילו את זה בעצמו שנעשה לו כהיתר'.

ומכשן, אבל, אם אינו יודע שצריך בתוך ההסתרות יש שם הש"ת, יתגלו ההסתרות, ויחזרו להיות 'תורה' (ועם הצירופים הנכונים) וכו', אשר תוכיח אותו ותחזינו למוטב'.

carried out and *laining* resumed with a heightened awe of *Hashem* - and the *Daas Sofer*!

נמשל: Many people fast and are careful to avoid the five prohibitions on *Yom Kippur*. They spend all day in *shul* and they “*klop al chet*” with devotion. But at the same time, they

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

הלכה למעשה

Keeping the Jewish Camp Holy (99) - "והיה מחניק קדוש" Aseres Yimei Teshuva. There is a *tefillah* from the **Arizal** quoted in **Sefer Mishnas Chasidim** (an early Kaballistic work) (1) to say with the words: "אבינו מלכנו כתבו בספר פרנסה וכלכלה". The text of the *tefillah* reads as follows: **"הי רצון מלפניך ה' אלקי: ואלקי אבותי שתתן לי ולביתי ולכל הסמוכים על שולחני היום ובכל יום ויום מזונתי בכבוד בזכות שמך הגדול [זיקרונסא] הממונה על הפרנסה"**

The bracketed Name of *Hashem* is not said; rather one just looks at it without articulating the Name, as we mentioned last week in the *tefillah* during *Birchas Kohanim*. This *tefillah* is brought in many *Nusach Sefard machzorim* and *siddurim*. There is somewhat of a discrepancy as to the exact time to say it. In the source quoted above, it says that one should say this *tefillah* while the *Chazan* is reciting those words of "אבינו מלכנו". However, in the *machzorim* and *siddurim*, it seems to indicate that each individual should say the *tefillah* with his own personal recital of that line in "אבינו מלכנו".

Yom Kippur, There is a story in the *Medrash Raba* (2) which is quoted in the **Tur** (3), about a city in which there was only one fish to be had. One of the prominent ministers in the town sent out his servant with an order to purchase the fish and gave him a gold coin. However, there was a Jewish tailor who was so intent

are not careful with their words, their thoughts, and who and what their eyes focus on. On *Yom Kippur*, a Jew is akin to an angel. He is dressed all in white and his innermost thoughts should be just as clean. His *Teshuvah* must be complete - and that means a purity on the inside as well as the outside.

מאת מוה"ר ברוך הירשפליך שליט"א ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

on purchasing the fish, that he went as high as five gold coins in his bid to get it. When the minister heard that a simple tailor outbid him for the fish, he called the man over and asked why it was so important to buy this fish. The tailor answered, “And how can I not buy it in order to eat it on this day (*Erev Yom Kippur*), the day that the Holy One blessed be He commanded us to eat and drink, and assured us (if we do so) of total forgiveness for all of our sins?” The minister was impressed, and complimented the man on his action before sending him on his way. When the man got home and opened up the fish, he found a diamond inside!

Based on this *Medrash*, some say (4) that eating fish on *Erev Yom Kippur* is a *segulah* for becoming wealthy. However, the proof from the story is not clear, because that person spent a large sum to get the fish, and therefore this story may not necessarily apply to one who buys it at a lower price.

Kedusha of Musaf on Rosh Hashana and Yom Kippur.

During *kedusha*, when the *Chazan* intones the word "א-י-ה" - it is deemed an opportune time daven for *parnassa* (or good children or even הקדש רוח). Some *machzorim* include a special text to say. It is brought down (4) that in some congregations the *chazan* says that word in a long drawn-out *nigun* to enable the listeners to say the entire lengthy prayer.

הוא היה אומר ...

(1) ראש השנה פרק ב' (2) בראשית רבה יאד (3) טור או"ח תרד (4) ספר בשביל שתתעשר ע' קטו (5) עיין שו"ת תשובות והנהגות בע"ר

Suvalker Rov, R’ Dovid Lifschutz zt”l (Tehila L’Dovid) would say:

The reason a *Torah* was placed at the side of the *Aron* was so that if, at some later date, someone tries to falsify the words of the *Torah*, a ‘master copy’ would be available with which to rebut the falsifier. It is human nature that one who no longer wishes to observe the *Torah’s* laws will not simply abandon them; he will create a new religion or a new philosophy which he will claim is the *Torah*. Moshe was afraid that someone would take out a *Sefer Torah* and, for example, erase the words “Do not” from the commandment “Do not murder” or “Do not steal.” As long as a master copy remains untouched, one or two generations may stray, but their descendants will return. Once that *Torah* is tampered with, however, all is lost.”

R’ Shamshon Raphael Hirsh zt”l (Chorev) would say:

“The **Rambam** states that the essence of *Teshuvah* is ‘*Viduy*’ (confession of sins). However, *viduy* is not simply a confession of one’s sins to *Hashem*, but is also a confession of sins to ourselves. *Hashem* does not need an avowal from us for He knows us well; we need this unreserved confession. Without personally facing our own ego, we can never truly improve. Confession is difficult, for within each of us is an ‘advocate’ ready to justify and minimize our shortcomings and veil our self-image. Thus, the first step is our personal confrontation with the sins we confess in the *viduy*.”

A Wise Man would say:

“What is *Teshuvah*? Repentance means you change your mind so deeply and thoroughly that it changes you!”

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	Dedicated by the Taub Family לעילוי נשמת האשה ברייניל בת' אפרים טייב ע"ה, נפ' שבת שובה, ו' תשרי תשע"ז תהא נשמתה צרורה בצרור החיים	Mazel Tov to Chani Blonder and Meir Aryeh Kushner on their engagement, and to the entire extended Blonder and Kushner families. May the young couple build a Bayis Ne' eman B'Yisroel לשם ולהפארת
--	---	---

מעשה אבות סימן לבנים

וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצורו וכו' (לא-נא)

In the town of Halberstadt, Germany, over one hundred years ago, lived the *Gaon*, **R' Binyamin Tzvi Auerbach** **zt"l**. He grew up in France and served as a rabbi in Darmstadt for ten years after earning *semicha* as well as a PhD in philosophy and Semitic languages. While living in Frankfurt, R' Auerbach wrote the *sefer Bris Avraham* in memory of his father and also spent much of his time editing *Sefer HaEshkol*, written by the *Ra'avad* of *Norvona* in the 13th century. Years later, when he became the *Rav* of Halberstadt, he published his work as a commentary named *Nachal Eshkol*.

R' Auerbach was well respected by the Jewish community, as well as the local authorities, and was called upon time and time again to intercede with various agencies in times of crisis. His dignified manner and ability to converse with the gentiles on many differing topics, endeared the rabbi in their eyes. This came in handy on more than one occasion.

A Jewish child was kidnapped from his family and taken in by a nearby monastery. The priests and nuns did their best to brainwash the child and uproot any semblance of Judaism, and to a large extent, they were successful. The child became a practicing Christian, and studied diligently to understand the ways of the Church. However, the Jewish parents mounted a herculean search and rescue effort and although it took a number of years, they finally tracked down their child.

Finding the child was the easy part. The monastery adamantly denied any involvement in a kidnapping scheme, and objected vociferously to harboring a Jewish child against his will. Both sides hired legal representation, and the matter was brought before a magistrate to determine the facts. First the parents tearfully pleaded their case, detailing how their little boy was snatched away from his home and his family and how it took much time, effort and money to finally locate him safe and sound - and Christian - in the folds of the Church. The convent, as represented by their glib attorney, denied everything and accused the Jewish family of imagining the whole charade. The proceedings became quite messy.

The judge finally issued a ruling. "I sympathize with the plight of the parents but until they have proof, I cannot remove the child from the monastery. However, I will allow them five minutes to spend alone with the little boy and if they can convince him that he is their son, I will allow the boy to leave with them."

The parents rushed to the home of R' Auerbach and explained the situation. They asked for advice and what to say to make the child remember them. R' Auerbach told them that he wished to accompany them on their visit. At first, the Church refused this request, but thanks to his good relations with the courts, his appeal was granted post-haste.

On the day of the fateful meeting, the parents together with R' Auerbach, the chief rabbi of Halberstadt, entered the convent and were ushered into a small room where the boy was waiting for them. He was a Christian boy now, through and through, and had very little interest in meeting with these Jews. He was only there because the court forced him to spend five minutes with these people. The parents looked at the rabbi and he told them to be silent; he would do all the talking.

Suddenly, R' Auerbach removed his outer coat, revealing a snow, white *kittel*. He placed a white *yarmulke* on his head and stood facing the boy. He opened up a *machzor* and in a voice full of yearning and devotion, he began to sing the words of "*Kol Nidrei*." The haunting melody filled the small room and his voice ranged forth, as the timeless tune, sung hundreds of thousands - millions - of times over the course of millennia, seemed to hang in the air, suspending time. R' Auerbach continued to sing and did not stop until he had completed the entire paragraph. Three minutes had elapsed - two minutes left.

The boy was sitting upright in his chair, as he had been taught to do in the monastery. R' Auerbach looked deeply into his eyes and asked, "Do you want to come with us and merit the benefits of both this world and the next or do you wish to stay here in this monastery?" The boy's face was a mask, but after hearing these words, his outer facade cracked.

He jumped out of his chair and ran into his mother's arms. "Take me away from here! I cannot remain here one more minute! I remember that tune from the synagogue and I wish to go back there and hear it again!" The boy sobbed and left the convent with his parents.

משל למת הדבר דומה

משל: על דעת המקום ועל דעת הקהל ... **אנו מתירין להתפלל על העבריינים** (סדר קול נדר) One year on *Yom Kippur* morning, a wealthy Jew walked into the large central synagogue of Pressburg wearing leather shoes. *Torah* and *mitzvos* meant nothing to him and he considered his attendance once a year as a laborious custom rather than a religious observance. He still recognized the importance of an *aliya*, though, and was the highest bidder when they were sold before *Krias HaTorah*.

As he was being called up to the *Torah*, the *Rav*, **R' Akiva Sofer** **zt"l** (**Daas Sofer**) sent the *gabbai* to instruct him to take off his shoes. The man shrugged his shoulders and continued walking to the *bima*. Again, the *Rebbe* sent

the *gabbai*, begging him not to desecrate the *Torah's* sanctity by saying the blessing while transgressing its commandment on this holiest of days. Blatantly, the man refused and he defiantly ascended the *bima*. R' Akiva's face darkened as the man's blessing rang out loud and clear.

The entire *shul* watched the scene with bated breath. No one said a word. However, retribution was swift to come. In front of the whole *shul*, just as the man completed his *beracha*, he turned deathly pale. His eyes rolled upward as he grasped the sides of the *bima* for support and then crumpled in a heap on the floor. Silence reigned as he was

מחשבת הלב

ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי
היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא וכו' (לא-ב)

The **Zohar Hakadosh** says that *tzaddikim* have an ability to feel when their *neshamos* begin to leave them. In this *parsha*, *Moshe Rabbeinu* wished to bid farewell and console *Klal Yisroel* over his impending death when he felt that the *Ribono shel Olam* took away his wellspring of *Torah* and *chochma* (סוטה ג'). He gathered the Nation and announced that he has reached the age of 120 and was preparing for death. The question is, why did Moshe say, "*I cannot go and come*" (לצאת ולבוא) - he should have simply said that now is the time for him to die and give over the leadership of *Klal Yisroel* to *Yehoshua bin Nun*.

In order to explain his choice of words, we need to take a look back at the beginning of Moshe's life. The *posuk* tells us: "ויגדל משה ויצא אל אחיו" (ב-יח) - "*Moshe grew up and went out to his brethren*." Rashi explains that when he saw the suffering of *Bnei Yisroel*, he felt their pain and grieved with them. Moshe matured (ויגדל) to become an *eved Hashem* in the area of *Bein Adam L'chaveiro*, an important first step in his role as *manhig Yisroel*. Soon after, we are told about Moshe's understanding of *Bein Adam L'makom* by the burning bush, as the *posuk* states: (ג-יא) - "*And he came to the mountain of G-d*." The first verb describing Moshe's interpersonal relationship is "ויצא" and the second verb describing his relationship with *Hashem* is "ויבא". It is clear that these two words describe the essence of *Moshe Rabbeinu's* accomplished life, which made him the ultimate *manhig Yisrael* who was ready to give his own life to protect *Klal Yisrael* and was able to speak to *Hashem* face to face - "פנים אל פנים". *Moshe Rabbeinu* embodied and cherished these two attributes, so when he felt that his life was ebbing away, he expressed himself by using the words that described his lifelong commitment to *avodas Hashem* - "לא אוכל עוד לצאת ולבוא". Each and every *yid* should try to emulate *Moshe Rabbeinu* and his two *middos* of "לצאת ולבוא" and thereby be *zocheh* to **בספר החיים** - a year of *Torah*, *chesed*, *nachas* and *hatzlacha*.

DRUSH V'CHIDDUSH

אבינו מלכנו כתבנו בספר זכויות (סדר אבינו מלכנו)

"Our Father, our King, inscribe us in the book of merits."

We must understand; if we have earned the *zechusim* (merits) then *Hashem* will definitely inscribe us without our asking, and if we have not earned them, what do we want *Hashem* to do? Add merits that we do not deserve?

R' Matisyahu Salomon shlit'a answers in the name of **R' Daniel Movshovitz zt"l of Kelm**, that when the new year begins, *Hashem* not only determines how much a person will earn but also how many opportunities a person will have to perform a *mitzvah* and thereby build his share in *Olam Haba*. Thus, we beg *Hashem*, "Inscribe us in the book of merits - Give us opportunities to gain merits of eternal value. We are ready and willing to do the job!"

This is akin to the famous *Medrash* (שה"ש ר"ב) which quotes *Rav Yasa* who says, "*Hashem* tells *Klal Yisroel*, 'Open up

**EDITORIAL AND INSIGHTS ON
THE MIDDAH OF תשובה**

דרגת יתירה

Teshuvah is a process. It means changing ourselves into a new creation. When one sins, it is not that he is the same person he was before but he sinned. No. When a person sins he is a different person. Sin is like a virus (*Aveiros?*). Just as a virus attacks the body in a physical sense, *aveiros* (sins) attack and damage the soul. If we would be able to see what we look like spiritually before we sin and compare it to after we sin, we wouldn't even recognize that we are the same person.

What exactly is the spiritual damage? We should imagine sins are like blankets. Some blankets are heavy and thick, some are thin and light, but all blankets and covers do just that - they cover! So too, a sin covers up the *neshama* and causes a barrier between us and *Hashem*. The goal of life is to get close to *Hashem*, so sins are the absolute worst things because they distance us from Him. They do not allow us to feel His closeness and they desensitize us to real spirituality.

Yom Kippur is the day that the barriers are removed from our souls. This is accomplished through *Teshuva*, and reciting *viduy* ten times on *Yom Kippur*. It is interesting that the word for "כפר" (heretic), is the same letters as "כפור" (atonement). The message for us is that even a heretic, someone who says that he doesn't believe in G-d is really just someone who has so many layers of blankets, of covers on his *neshama* that he doesn't think he believes! But really every single Jew believes in *Hashem*, we are "מאמינים בני מאמינים"! We all received the "Emunah Gene" from *Avraham Avinu* and when we feel disconnected from *Hashem*, it is only on account of our sins! *Yom Kippur* is the day we become cleansed. *Hashem* atones our sins and all the barriers between us fall so that our pure *neshamos* can shine. We must do ours! We must follow the four "magic" steps to *Teshuva* and *Hashem* will allow us to truly feel His presence inside ourselves! *G'mar Chasima Tova*!

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

for me an opening (of repentance) the size of an eye of a needle, and I will open for you openings that even wagons will be able to pass through." We have to just make the initial move towards repentance, and *Hashem* will help us go further. The **Alter of Novardok, R' Yosef Yoizel Horowitz zt"l** asked on this *Medrash*: For ten days, we are consumed with *Teshuvah*. Haven't we opened up an opening at least the size of a needle? It may not be huge but we've surely made a hole! Why hasn't *Hashem* responded with a bigger opening?

Says the Alter, there are different materials that holes can be made in. If you make it in sand, it won't last. If you make it in metal, it will. The *Medrash* stresses "the size of an eye of a needle," to indicate that the opening has to be an enduring and constant commitment, not just a temporary spark of repentance. A needle is metallic and its hole is lasting. If our *Teshuvah* will likewise be solid like a piece of metal, then *Hashem* will see to it that the hole is enlarged.

**FROM THE WELLSPRINGS OF
R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO**

קרו עמכם דברים ושובו אל ה' (הפמרה לשבת שובה)

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz Yisroel with zero overhead